

Деветнадесета сесия на Съвета по правата на човека в Женева

Резолюция на Европейския парламент от 16 февруари 2012 г. относно позицията на Парламента относно деветнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека (2012/2530(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и всички конвенции на ООН за правата на човека, както и факултативните протоколи към тях¹,
- като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека и Хартата на основните права на ЕС,
- като взе предвид своите предишни резолюции относно Съвета по правата на човека на ООН, и по-конкретно тази от 10 март 2011 г. относно приоритетите на Парламента във връзка с шестнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека и прегледа през 2011 г.²,
- като взе предвид делегацията на подкомисията по правата на човека на Европейския парламент, която присъства в Женева по време на шестнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека, и нейния доклад пред подкомисията, както и съвместната делегация на комисията по външни работи и подкомисията по правата на човека на 66-та сесия на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид резолюцията си от 7 юли 2011 г. относно външните политики на ЕС в полза на демократизацията³,
- като взе предвид Резолюция 16/21 на Съвета на ООН по правата на човека от 25 март 2011 г. относно прегледа на работата и функционирането на Съвета по правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 11 май 2011 г. относно ЕС като глобален фактор: неговата роля в многостранни организации⁴,
- като взе предвид предстоящия 7-ми цикъл на Съвета на ООН по правата на човека, по-специално 19-ата сесия, която ще се проведе от 27 февруари до 23 март 2012 г., както и 13-ата и 14-ата сесии на всеобщия периодичен преглед (ВПП), които ще бъдат организирани в хода на 2012 г.,
- като взе предвид предишните редовни и специални сесии на Съвета на ООН по

---

¹ Конвенция на ООН против изтезанията, Конвенция на ООН за правата на детето, Конвенция на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Конвенция на ООН за правата на хората с увреждания, Международна конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване.

² Приети текстове, P7_TA(2011)0097.

³ Приети текстове, P7_TA(2011)0334.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2011)0229.

правата на човека, както и първия цикъл на ВПП, който беше завършен през декември 2011 г.,

- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Европейската комисия до Европейския парламент и до Съвета от 12 декември 2011 г. относно „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС – към по-ефективен подход“ (СОМ(2011)0886),
  - като взе предвид член 2, член 3, параграф 5 и членове 18, 21, 27 и 47 от Договора за Европейския съюз,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че зачитането, насърчаването и защитата на всеобщия характер на правата на човека са част от достиженията на правото и етиката на Европейския съюз (ЕС) и представляват крайъгълен камък на европейското единство и цялост¹;
- Б. като има предвид, че текущият преглед на политиката на ЕС в областта на правата на човека следва да допринесе за превръщането на външната му политика в по-активна, последователна и ефективна сила в света;
- В. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки следва да гарантират зачитането на правата на човека в собствените си политики, с цел да повишат съгласуваността между вътрешните и външните политики и по този начин да укрепят доверието към ЕС в рамките на Съвета на ООН по правата на човека;
- Г. като има предвид, че всички международни участници трябва да работят за премахване на двойните стандарти и за избягване на селективността и политизацията при разглеждане на въпросите, свързани с правата на човека;
- Д. като има предвид, че Съветът на ООН по правата на човека е единствена по рода си платформа, специализирана по въпросите на всеобщите права на човека, и конкретен форум за разглеждане на правата на човека в рамките на системата на ООН; като има предвид, че на този съвет е възложена важната задача да засилва насърчаването, защитата и зачитането на правата на човека по целия свят;
- Е. като има предвид, че следва да се вземат под внимание последиците от работата в Третия комитет на Общото събрание и в Съвета на ООН по правата на човека за дебата в Съвета за сигурност на ООН;
- Ж. като има предвид, че делегация на подкомисията по правата на човека на Парламента ще вземе участие в 19-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека в Женева, както присъства и през предходните години на сесиите на Съвета на ООН по правата на човека;
1. Отбелязва текущия процес за потвърждаване на приоритетите на ЕС за 19-ата сесия на Съвета на ООН по правата на човека и приветства определянето на Бирма/Мианмар, Корейска народнодемократична република (КНДР), Сирия, Либия

---

¹ Член 2, член 3, параграф 5 и член 6 от Договора за Европейския съюз.

и Иран като ключови проблеми;

2. Приветства факта, че в дневния ред на 19-ата редовна сесия са предвидени, наред с другото, дискусии по групи в областта на интегриране на въпросите за правата на човека, свобода на изразяване в интернет, свобода на религия или убеждения и съвест, дискриминация и насилие въз основа на сексуална ориентация и полова идентичност, права на човека и ХИВ/СПИН, Декларацията за правата на малцинствата, както и пространни заседания относно правата на детето и изтезанията, правата на човека и борбата с тероризма, изчезванията и произволното задържане; призовава държавите членки да допринесат конструктивно за тези дебати и да покажат ясно, че всеобщите и неделими права на човека се прилагат спрямо хората, независимо от тяхната сексуална ориентация и полова идентичност;
3. Приветства определянето в рамките на тази сесия на мандати на независим експерт за насърчаване на демократичен и справедлив международен ред, специален докладчик за насърчаване на истината, справедливостта, обезщетенията и гаранциите за ненастъпване на повторно нарушение, специален докладчик относно състоянието на правата на човека в Сирия и независим експерт по състоянието на правата на човека в Судан; отбелязва докладите, които предстои да бъдат представени от специалните докладчици относно, наред с другото, състоянието на правата на човека в КНДР, Иран и Бирма/Мианмар, и докладите относно изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко и унижително отнасяне или наказание, относно положението на защитниците на правата на човека и относно свободата на религия или убеждения; призовава държавите членки да дадат активен принос към тези разисквания;

Работата на Съвета по правата на човека

4. Приветства засиленото интегриране на правата на човека в работата на ООН, както е видно, например, от значително увеличаване брой на прояви на Службата на Върховния комисар на ООН по правата на човека пред Съвета за сигурност – включително и от много умелото представителство на равнище помощник главен секретар в Ню Йорк – или от организирането на годишни дискусии по групи от Съвета на ООН по правата на човека, с цел взаимодействие с ръководителите на управляващите органи и секретариатите на агенциите и фондовете на ООН, както беше поискано в резултат на процеса на преглед; решително насърчава държавите – членки на Съвета за сигурност на ООН, да поискат по-редовно провеждане на основни брифинги от страна на Съвета на ООН по правата на човека, с цел ефективно справяне с нарушенията на правата на човека, които са в основата на многобройните конфликти, разглеждани от Съвета за сигурност на ООН;
5. Отново призовава държавите – членки на ЕС, активно да се противопоставят на всеки опит за подкопаване на понятието за всеобщност, неделимост и взаимозависимост на правата на човека и активно да насърчават Съвета на ООН по правата на човека да обръща еднакво внимание на въпроса за дискриминацията на всякаква основа, включително въз основа на пол, раса, възраст, сексуална ориентация, религия или убеждения; счита, че следва да бъдат предприети осезаеми и трайни последващи действия на Резолюция 17/19 на Съвета на ООН по правата на човека от 17 юни 2011 г. относно правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност;

6. Отново призовава държавите – членки на ЕС, да продължават да дават пример в подкрепянето на всеобщността на работата на Съвета по правата на човека, особено като ратифицират всички приети от него международни инструменти относно правата на човека; изразява по-специално съжаление, че нито една държава – членка на ЕС, не е ратифицирала Конвенцията за защита правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства, че няколко държави още членки не са приели и/или не са ратифицирали Конвенцията за защита на всички лица срещу насилствено изчезване и че само една държава членка е ратифицирала Факултативния протокол към Международния пакт за икономически, социални и културни права, и отново призовава държавите – членки на ЕС, да ги ратифицират;
7. като същевременно признава скромните подобрения, продължава да изразява загриженост от устойчивостта на „политиката на блоковете“, която продължава да доминира на моменти, като засяга избора на страни и положения, към които се насочва вниманието на Съвета на ООН по правата на човека, и по този начин има отрицателно въздействие върху авторитета и доверието към последния;
8. Изразява съжаление от факта, че процесът на преглед не е довел до разработване на по-широкообхватни критерии за членство по отношение на ангажиментите и изпълнението във връзка с въпросите за правата на човека; отново призовава за избори на конкурентно начало за всички регионални групи и препоръчва ЕС и неговите държави членки да се противопоставят по ясен начин на практиката на регионалните групи, които представят „чисти избирателни списъци“ (в които броят на кандидатите е равен на броя на местата), и да дадат пример в тази връзка;

Нарушение на правата на човека в държавите от Арабската пролет

9. Отбелязва възобновяването на членството на Либия в Съвета на ООН по правата на човека и насърчава повторната интеграция на страната; изразява съжаление, обаче, че не беше използвана възможността да се изготвят строги и прозрачни критерии за възстановяване на членството на суспендирани членове, което логично следва да се основава на първоначалните критерии за избор; настоятелно призовава Съвета на ООН по правата на човека без допълнително забавяне да изготви подобни критерии, които да се прилагат в бъдеще, и чието приложно поле да обхваща последователна оценка дали държавата отговаря на критериите да бъде представена в Съвета на ООН по правата на човека на базата на нейната история в областта на правата на човека;
10. Приветства представянето пред Съвета на ООН по правата на човека през септември 2011 г. на изготвения съгласно резултатите от 15-ата специална сесия първи доклад за Либия, изработен от независимата, международна анкетна комисия; подкрепя разширяването на нейния мандат и очаква окончателния писмен доклад, който ще бъде представен на 19-ата сесия; насърчава изпълнението на препоръките, отправени от анкетната комисия, и изразява силна подкрепа за призива ѝ да бъдат проведени подробни, безпристрастни и публични разследвания на всички твърдения за нарушения на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право по време на конфликта, независимо от извършителите, като се зачитат изцяло съдебните гаранции; счита, че състоянието на правата на човека в Либия продължава да бъде източник на безпокойство, особено що се отнася до условията на задържане и отношението към

задържаните, които са държани от различни милиции, без ефективен контрол от страна на временното правителство върху тези бригади, и изисква повишена бдителност и постоянна помощ от международната общност, както беше заявено от Върховния комисар на ООН по правата на човека пред Съвета за сигурност на ООН на 25 януари 2012 г.;

11. Осъжда остро широко разпространената брутална репресия и системни нарушения на правата на човека от страна на сирийския режим по отношение на неговото население, включително деца, и призовава сирийските органи незабавно да прекратят насилието и да спазват задълженията си съгласно международното право в областта на правата на човека, за да позволят извършването на мирен и демократичен преход;
12. Приветства организирането на 16-ото, 17-ото и 18-ото специални заседания по инициатива съответно на САЩ, Полша и ЕС, относно състоянието на правата на човека в Сирия; подкрепя препоръките на доклада от ноември и очаква представянето на актуализация на 19-ата сесия, както и интерактивния диалог, който ще бъде проведен на същата сесия;
13. Приветства решението за създаване на мандат на специален докладчик относно състоянието на правата на човека в Сирия след изтичането на мандата на анкетната комисия; изразява по-специално пълната си подкрепа за призива, отправен от анкетната комисия, Върховния комисар и всички упълномощени лица относно специалните процедури към сирийските органи да сътрудничат изцяло във връзка с разследванията, с цел да се осигури пълна отчетност и да се избягва безнаказаност; приветства всички дипломатически усилия, положени от върховния представител на ЕС/заместник-председател на Комисията Катрин Аштън и от държавите – членки на ЕС, по отношение на Китай и Русия в рамките на Съвета за сигурност на ООН с оглед на незабавното приемане на резолюция относно Сирия; изразява дълбоко съжаление във връзка с това, че поради подновеното вето на Руската федерация и Китай, Съветът за сигурност не е в състояние да подкрепи призива на Лигата на арабските държави за приобщаващ, воден от Сирия политически процес в среда без насилие;
14. Отново изразява своята загриженост относно състоянието на правата на човека в Бахрейн и призовава държавите – членки на ЕС, да работят в рамките на Съвета на ООН по правата на човека за изготвянето на резолюция относно състоянието на правата на човека в Бахрейн; подчертава необходимостта от последващи действия в рамките на Съвета на ООН по правата на човека относно въпроса за борбата срещу безнаказаността в Йемен след антиправителствените протести през 2011 г., и счита, че амнистиите са в нарушение на международното право в областта на правата на човека, ако възпрепятстват наказателното преследване на лица, които може да са отговорни за престъпления срещу човечеството, геноцид, военни престъпления и тежки нарушения на правата на човека;
15. Приветства изявленията на комисаря на ООН по правата на човека Navi Pillay, направени през 2011 г., с които настоятелно се призовават египетските органи да сложат край на прекомерната и брутална употреба на сила срещу протестиращите на площад „Тахрир“ и на други места в страната, включително явно неправомерната употреба на сълзотворен газ, гумени куршуми и бойни боеприпаси,

както и нейните призови за започването на независими разследвания относно редица демонстрации и събития;

16. Призовава ЕС и държавите – членки на ЕС, по повод на втория цикъл на ВПП относно Алжир, да отделят особено внимание на въпроса за насилствените изчезвания, както и да подчертаят липсата на последващи действия от страна на Алжир във връзка с препоръките, приети от органите по Договора по този въпрос; призовава за създаването на конкретен механизъм за последващи действия в това отношение; същевременно призовава ЕС и държавите – членки на ЕС, да изразят своята дълбока загриженост във връзка с неотдавнашното приемане на пет закона, и по-специално репресивния закон относно сдружаването и дискриминационния закон относно жените;
17. Подчертава необходимостта от международен мониторинг на състоянието на правата на човека в Западна Сахара, не на последно място чрез прибягването до специални докладчици от Съвета по правата на човека;

Други въпроси

18. Приветства решението за назначаване на специален докладчик относно състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран; приветства междинния доклад, представен от специалния докладчик на Третия комитет на Общото събрание на ООН, и очаква разглеждането на доклада на деветнадесетата сесия; настоятелно призовава иранските органи да сътрудничат във връзка с разследванията на специалния докладчик, наред с другото като позволят достъп до страната; призовава за удължаване на срока на мандата на специалния докладчик в светлината на тежкото състояние на правата на човека в Иран;
19. Поздравява специалните докладчици относно състоянието на правата на човека в КНДР и Бирма/Мианмар за продължаващите им усилия в изпълнението на техните мандати, и призовава за разширяването на тези мандати; приветства първоначалните положителни промени в отношението на Бирма/Мианмар към задълбочаването на сътрудничество със специалните процедури и отново призовава за освобождаване всички останали затворници на съвестта, както и за предприемането на осезаеми действия в борбата срещу безнаказаността в Бирма, най-вече по отношение на престъпленията срещу човечеството, извършени в етническите райони;
20. Отново изразява призива си към върховния представител/заместник-председател на Комисията и към държавите – членки на ЕС да работят за изготвянето на силна обща позиция на ЕС относно последващите действия след мисията за установяване на фактите за конфликта в Газа, като публично изисква прилагане на своите препоръки и търсене на отговорност за всички нарушения на международното право, независимо от предполагаемия извършител, чрез провеждането на независимо, безпристрастно, прозрачно и ефективно разследване; счита, че в Близкия изток не може да съществува ефективен мирен процес без наличието на отговорност и справедливост;
21. Изразява подкрепа за неотдавнашното създаване на мандат на независим експерт по правата на човека в Кот д'Ивоар, за да се следи прилагането на препоръките на анкетната комисия и очаква разглеждането на неговия доклад на 19-ата сесия;

22. Подчертава необходимостта да се предостави допълнителна подкрепа за усилията, насочени към укрепване на процеса на търсене на отговорност в Шри Ланка и продължава да призовава за създаването на анкетна комисия на ООН за всички извършени престъпления, както препоръча експертната комисия по Шри Ланка към генералния секретариат на ООН; приканва правителството на Шри Ланка да отправи покана към специалния докладчик на ООН по насърчаването и защитата на правото на свобода на мнение и на изразяване;
23. Изразява тревога във връзка с влошаването на състоянието на правата на човека в Казахстан; счита, че докладът на Главната прокуратура относно събитията в Zhanaozen и Shetpe (западен Казахстан) не разглежда в достатъчна степен ролята на държавните органи на Казахстан в насилственото потушаване на протестите на стачкуващите работници в сектора на петрола, техните симпатизанти и поддръжници на 16–18 декември 2011 г., при което загинаха най-малко 17 души; изразява възмущение от последвалите задържания на водещи фигури от опозиционните партии, защитници на правата на човека и журналисти; призовава за независимо международно разследване на събитията и за незабавното освобождаване на всички политически затворници, включително на адвоката на петролните работници Наталия Соколова; подчертава необходимостта от обсъждане на състоянието на правата на човека в Казахстан на предстоящата сесия на Съвета на ООН по правата на човека;
24. Приветства работата на Службата на Върховния комисар по правата на човека във връзка със състоянието на правата на човека в Демократична република Конго и подчертава необходимостта от повторно създаване на мандат на независим експерт, който да извършва мониторинг на състоянието на правата на човека в Демократична република Конго и да се ангажира заедно с органите в прилагането на препоръките, отправени от международните механизми за защита на правата на човека;
25. Изисква делегацията на ЕС и държавите – членки на ЕС да се стремят към резолюция на Съвета на ООН по правата на човека относно положението в Еритрея, като се има предвид нежелателната и влошаваща се ситуация що се отнася до свободата на изразяване и свободата на религия или убеждения или свободата на съвестта;
26. Приветства доклада на Върховния комисар на ООН по правата на човека относно положението в Афганистан, който произтича от работата, извършена от нейната служба в рамките на Мисията на ООН за съдействие в Афганистан (UNAMA); призовава държавите – членки на ЕС да подкрепят публично доклада и да се ангажират в дебата по този доклад в подкрепа на неговите препоръки за укрепване на принципите на правовата държава, борбата срещу безнаказаността, правата на жените и работата на Афганистанският орган по правата на човека; подкрепя установяването на специален докладчик относно състоянието на правата на човека в Афганистан;
27. Отбелязва, че понятието „отговорност за защита“ навлиза добре в органите на ООН като Съвета за сигурност на ООН, Общо събрание на Организацията на обединените нации и Съвета на ООН по правата на човека; подчертава, че „отговорност за защита“ е обхватно понятие, което включва повече от чисто военна

намеса; отбелязва новото тълкуване, което също излиза на преден план („отговорност при защита“), и което беше въведено предимно от някои страни от групата БРИК, по-специално от Бразилия по време на кризата в Либия; насърчава допълнително дебата как органите на ООН, по-специално Съветът за сигурност, биха могли евентуално да използват това понятие, за да осигуряват по-голямо сътрудничество между държавите членки в ситуация на криза; в това отношение подчертава по-специално превантивната роля, която изпълнява Международният наказателен съд, особено неговият прокурор, и възможността за сезиране на Международния наказателен съд от Съвета за сигурност на ООН;

28. Подчертава необходимостта от международен мониторинг на състоянието на правата на човека в Китай и призовава държавите – членки на ЕС активно да се ангажират в посока установяване на мониторинг в светлината на провала на диалога между ЕС и Китай по въпросите на правата на човека да постигне значими и видими резултати;
29. Заявява отново, че свободата на мисълта, на съвестта и на религията, включително свободата на всеки да променя или да се отказва от своята религия или убеждения, е основно право на човека; приветства работата на специалния докладчик по свободата на религията или убежденията и изразява съжаление, че на много лица и общности по света е отказано това право; изразява съжаление във връзка с това, че свободата на религията и на изразяване на мнение постоянно се нарушават на територията на историческия Тибет и че като последица от това се увеличава броят на тибетците, извършили наскоро самозапалване като крайна форма на протест срещу потъпкването на техните права и свободи;
30. Осъжда неотдавнашното изявление на японския министър на правосъдието относно възможното възобновяване на използването на смъртното наказание; приветства решението на Монголия от 5 януари 2012 г. да премахне смъртното наказание, като последваща стъпка след налагането на мораториум върху използването на смъртното наказание през януари 2010 г. и насърчава Съвета на ООН по правата на човека и Общото събрание на ООН да продължават да работят за мораториум и премахване на смъртното наказание на световно равнище;
31. Приветства решението на парламента на Гватемала да ратифицира Римския статут;
32. Приветства работата на органа на ООН по въпросите на равенството между половете (ООН – Жени), който следва да влияе върху прилагането и защитата на „достиганията на правото от Пекин“, включително що се отнася до сексуалните и репродуктивните права, както и върху прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно ролята на жените в сферата на мира и сигурността, които са ключови въпроси за ЕС;

Всеобщ периодичен преглед

33. Приветства факта, че резултатите от прегледа на Съвета на ООН по правата на човека потвърждават, че вторият цикъл на всеобщия периодичен преглед (ВПП) следва да се съсредоточи, наред с другото, върху изпълнението на приетите препоръки в рамките на първия цикъл, но подчертава, че от процеса не следва да бъдат изключвани препоръките, които не са приети от държавата, по отношение на която се извършва прегледа; призовава страните участнички във ВПП да

съсредоточат оценката си на трети страни по-специално върху последващите им действия и върху изпълнението на препоръките на органите, създадени съгласно договорите за ООН, и на специалните процедури, като значима политическа подкрепа за този ценен експертен принос;

34. насърчава държавите – членки на ЕС да предоставят техническа помощ, за да подпомогнат изпълнението на препоръките на ВПП, в съответствие с ангажиментите, поети в рамките на пакета за изграждане на институции на Съвета на ООН по правата на човека и в рамките на изхода от процеса на преглед; посочва Доброволния фонд за финансова и техническа помощ за изпълнението на ВПП като полезен инструмент в това отношение и насърчава другите държави членки да последват примера на Обединеното кралство и Германия по отношение на предоставянето на принос за Фонда;
35. Счита, че ЕС следва да се стреми да подобри имиджа на процеса на всеобщ периодичен преглед като включи препоръките в двустранни и многостранни диалози с държави членки на ООН;
36. Приветства разширената роля, дадена, в съответствие с принципите от Париж, на националните органи в областта на правата на човека, които сега имат право да се намесват незабавно след държавата, по отношение на която се извършва прегледа, по време на приемането на резултатите от ВПП в пленарна зала; отново заявява своята подкрепа за НПО, които работят в областта на правата на човека, и за по-голямото участие във ВПП на гражданското общество и на експерти;
37. Приветства факта, че резултатите от прегледа на Съвета на ООН по правата на човека предвижда подлагане на доброволна средносрочна актуализация по отношение на последващите действия на приетите препоръки и насърчава държавите – членки на ЕС да бъдат водещи със своя пример;

Специални процедури

38. Отново потвърждава становището си, че специалните процедури са в основата на системата на ООН за правата на човека и че доверието в и ефективността на Съвета на ООН по правата на човека се корени в пълното прилагане на процедурите и в сътрудничеството на Съвета с упълномощените лица;
39. Приветства факта, че процесът на преглед, осъществяван от Съвета на ООН по правата на човека, потвърди неприкосновеността и независимостта на упълномощените лица като същностни характеристики на процедурите;
40. Приветства стъпките, предприети в прегледа, извършен от Съвета на ООН по правата на човека, за повишаване на прозрачността при избора и процеса на назначаване на упълномощени лица; приветства, също така, засилената роля в този процес на подбор, която изпълняват националните органи в областта на правата на човека, които отговарят на принципа от Париж;
41. Изразява съжаление, че капацитетът за ранно предупреждение на специалните процедури не беше допълнително засилен чрез предоставянето на механизъм, който да им позволява автоматично да задействат разглеждането на дадено положение от Съвета на ООН по правата на човека; изразява съжаление, че няма механизъм за

проследяване на изпълнението на препоръките, дадени от специалните процедури;

Участие на ЕС

42. Приветства обявеното увеличение на средствата за Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) и подчертава, че допълнителните средства следва също така да се използват за повишаване на подкрепата за Съвета на ООН по правата на човека; приветства финансовия принос, предоставен за Службата на Върховния комисар по правата на човека от 2007 г. чрез ЕИДПЧ; очаква, че предвид обхвата на новите предизвикателства, които възникнаха напоследък, Комисията може да поиска да увеличи размера на своята годишна вноски;
43. Отново изразява подкрепата си за активното участие на ЕС в работата на Съвета на ООН по правата на човека, чрез съвместна подкрепа на резолюции, изявления и участие в интерактивни диалози и дебати;
44. Отново изразява призива си към ЕС и неговите държави членки да гарантират, че правата на човека са надлежно спазвани и във вътрешните политики, за да бъдат избегнати двойни стандарти и за да се повиши съгласуваността между вътрешни и външни политики и за да се увеличи техният морален авторитет на международната сцена; призовава върховния представител/заместник-председател на Комисията баронеса Аштън да се заеме с въпроса за съучастничеството на дружества от ЕС в злоупотреби с права на човека извън ЕС и да работи за прилагането на система от санкции по отношение на тези дружества или поне да следи тези случаи и да гарантира, че тези дружества не получават субсидии от ЕС или каквато и да е помощ от Европейската служба за външна дейност (ЕСВД);
45. Подчертава още веднъж изключителното значение на изработването на обща позиция на ЕС, с цел да се използва колективната тежест на ЕС и неговите държави членки; отбелязва в тази светлина развитието на капацитета на работната група на Съвета „Права на човека“ (СОНОМ) и усилията за определяне на ключови приоритети, както и усилията за изясняване на разделението на задачите, което ще помогне за развитието на презрегионално влияние и сътрудничество и при лобирането във всички умерени държави, включително между Женева и Ню Йорк; приветства де факто базираната в Брюксел работната група на Съвета „Права на човека“ и предложението за провеждане на годишно заседание на СОНОМ в Женева; подкрепя усилията за прокарване на „едно послание чрез много гласове“, но изразява съжаление от факта, че търсенето на обща позиция често води до приемане на най-малкия общ знаменател, особено в окончателните заключения на Съвета, и призовава за по-смели, по-амбициозни действия; във връзка с това насърчава ЕСВД, особено делегациите на ЕС в Женева и Ню Йорк, да повишат съгласуваността си, въз основа на провеждането на навременни и по същество консултации, и видимостта на действията на ЕС, за да се повиши доверието в него на световно равнище;
46. Приветства ангажимента на върховния представител/заместник-председател на Комисията да разработи годишен подход по отношение на определянето на приоритети в рамките на ООН за всички заседания, свързани с правата на човека, в Женева, както и в Ню Йорк, и изтъква необходимостта от тясно сътрудничество между върховния представител/заместник-председател на Комисията и члена на Комисията отговарящ за хуманитарна помощ и гражданска защита, тъй като

техните досиета, особено в областта на правата на човека, са тясно взаимосвързани;

47. Приветства приемането на Резолюция 65/276 от Общото събрание на ООН относно участието на ЕС в работата на ООН като скромно начало на едно по-голямо начинание за увеличаване на ролята на Съюза в работата на организацията в областта на правата на човека; счита, че сега ЕС трябва енергично да настоява да упражнява правата си и да следва амбициозна стратегия за по-нататъшно разширяване на статута си в рамките на ООН;
48. Приветства конструктивната роля, която ЕС и неговите държави членки изпълняват при прегледа, осъществяван от Съвета на ООН по правата на човека, особено при защитата на независимостта на Службата на Върховния комисар по правата на човека и при подкрепата им за специалните процедури и мандатите за отделни страни; припомня необходимостта от достатъчно финансиране, за да останат отворени бюрата на Службата на Върховния комисар по правата на човека;
49. Подчертава факта, че капацитета на ЕС за влияние трябва незабавно да бъде подобрен, включително чрез развитието на силни връзки с ключови регионални партньори и всички умерени държави, както и чрез механизъм за осигуряване на подкрепата на върховния представител/заместник-председател на Комисията да лобира за капитали от трети страни;
50. горещо приветства обръщението на върховния представител/заместник-председател на Комисията към Парламента на 13 декември 2011 г. в отговор на дългогодишния призив на Европейския парламент за създаването на длъжността специален представител на ЕС за правата на човека; подчертава, че упълномощеното лице следва да бъде назначено на експертно равнище и да има доказан опит в областта на правата на човека; настоятелно призовава това назначение да бъде направено възможно най-бързо и да бъдат осигурени достатъчно ресурси, за да се гарантира, че подобен мандат може да бъде изпълнен;
51. Дава правомощия на своята делегация на деветнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека да изрази безпокойството и становищата, изразени в настоящата резолюция; призовава делегацията да докладва на подкомисията по правата на човека за своето посещение; счита за необходимо да продължи практиката на изпращане на делегации на ЕП на съответните заседания на Съвета на ООН по правата на човека и на Общото събрание на ООН;

o

o o

52. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите членки, Съвета за сигурност на ООН, генералния секретар на ООН, председателя на 66-ото Общо събрание, председателя на Съвета на ООН по правата на човека, Върховния комисар на ООН по правата на човека, както и на работната група на ЕС и ООН, създадена от комисията по външни работи.